

hans sag er desværre ikke den eneste. Der er rigtig mange.

Derfor mener jeg også, at man er nødt til at tage det mere alvorligt end det, jeg egentlig synes der er kommet frem her. Jeg er helt med på, at der kan blive begået fejl. Selvfølgelig kan der blive begået fejl, og så skal man også kunne rette dem. Men nogle gange er der altså ikke bare tale om fejl. Nogle gange er der tale om, at man politisk ønsker at spare på nogle bestemte områder. Nogle gange er der tale om, at der er skuffecirkulærer, der bliver anvendt.

Ofte er der i mange af sagerne tale om, at man bruger lægekonsulenter til at dække over kommunens nedprioriteringer på nogle områder. De lægekonsulenter kan man ikke klage over, kan jeg så oplyse, fordi de er undtaget fra lægeloven. Derfor har man ingen mulighed for at klage over deres faglige skøn, man kan kun klage over kommunens endelige afgørelse, der jo er baseret på det lægefaglige skøn.

Hr. Martin Henriksen påpegede, hvad jeg er fuldstændig enig i, at offentligt ansatte ikke skal udsættes for trusler og vold. Det er rigtig, rigtig vigtigt. Rigtig mange af dem gør et kæmpe stykke arbejde og en god indsats og har en god indstilling. Men FTF undersøgte faktisk for et par år siden, hvorfor der var så stærk en stigning i antallet af vold og trusler mod offentligt ansatte. De nåede frem til, at det ofte skyldtes, at der var alt for lidt tid til sagerne, alt for lidt tid til at kunne forklare folk, hvorfor der kom den afgørelse, der kom. Det er jo også en del af retssikkerheden, at der er tid til at tage sig ordentlig af sagerne. Det er nok noget af det, vi også skal se på om vi yderligere skal have med, nemlig at der skal sættes loft over, hvor mange sager man har.

Men en del af grunden til, at der er kommet mere vold og trusler, kunne jo også være, at man sætter sagsbehandlerne til at komme med umenneskelige afgørelser i sager om kontant-hjælpsloft, 300-timers-regel osv., men det indgår ikke i lovforslaget her. Det er andre steder vi diskuterer det.

Kl. 18:47

Så vil jeg lige sige lidt om, hvad det egentlig er, der indgår i vores forslag. Det er ikke blevet diskuteret så meget af de ordførere, der bare afviser, at der skulle være behov for det.

Noget af det, vi har talt om, er omvendt bevisbyrde. Hvis man skal have en bøde for at have kørt over for rødt på måske 1.000 kr., er det staten, der skal bevise, at man har gjort noget galt. Men i Benny Gerhards sag var det ham, der

skulle bevise, at systemet tog fejl. I sager, hvor folk mister hele deres indkomstgrundlag, er det dem, der skal bevise, at systemet tager fejl. Det er en utrolig hård bevisbyrde at løfte. Derfor mener vi altså, at man skal se på, om ikke man skulle vende bevisbyrden, ligesom man gør i straffesager.

Vi har også foreslået, at man ser på, hvad der kan gøres for, at alle borgere får en klar begrundelse og en klagevejledning, som de kan forstå, også selv om det er borgere, der er ordblinde eller har andre funktionsnedsættelser, og som har svært ved at læse det, der kommer. Lad os prøve at se på, hvad vi kan gøre for, at de faktisk får afgørelser, de kan forstå. Det ville nok også hjælpe på, at mange oplevede en større retssikkerhed, hvis de kunne forstå, hvad det var for nogle afgørelser, der kom.

Så er der blevet sagt regelforenkling mange gange. Det indgår også i forslaget her. Det er jeg fuldstændig enig i. Men det er jo også et spørgsmål om at se på, hvad det så er, der gør, at reglerne er så indviklede. Noget af det er jo, at man i dag har blandet råd, hjælp og vejledning sammen med kontrol og metoder. Derfor er et af forslagene til det, kommissionen skal se på, om ikke man skulle skille det ad, så lovgivningen gav klare regler for, hvad det er, borgeren har af rettigheder på det sociale område. Så kunne metoderne for, hvilke skemaer osv. som sagsbehandlerne skulle bruge, stå i nogle vejledninger, og så kunne man have nogle, der var kontrollanter over for borgerne og kontrollerede, om de nu prøvede at snyde systemet eller ej, og andre, der skulle sidde og råde, hjælpe og vejlede dem.

I dag er vi jo i den absurde situation, at nogle siger, at halvdelen af landets socialrådgivere er ansat i det offentlige til at træffe afgørelser, og den anden halvdel af landets socialrådgivere er ansat i diverse organisationer for at hjælpe med at klage over afgørelserne. Det er jo absurd at bruge vores dygtige socialrådgivere på den måde. Vi burde jo hellere sikre et system, hvor man fik de rigtige afgørelser. Derfor har vi også foreslået, at ligesom vi på skatteområdet har en ligningsvejledning, hvor man både som borger og som sagsbehandler kan slå op og se, hvad gældende regler er, hvad gældende praksis er, og hvad de seneste afgørelser, der er kommet, er, så skal vi også på det sociale område have en socialvejledning, man kan slå op i og nemt se, hvad det er, man har at forholde sig til, hvad er det for nogle afgørelser, der ligger. Det ville også gøre det enklere for mange andre.